

Paras versio seurastasi vai hivenen heikko kopio

Menomatalla Turun Jyryn auditointitilaisuuteen olin pikkasen hyytynyt. Kohotin tunnelmaa ajattelemalla, että tämä on tosi tärkeää paikalla oleville ihmisille. Heitähän varten tässä ponnistellaan. Tulomatalla olin täysin innoissani ja niin vaikuttivat olevan kaikki muutkin tilaisuudessa olleet. Mitä ihmettä oli tapahtunut?

Olen vähän liian usein venyttänyt omaa jaksamistani. Tällä kertaa en tehnyt sitä turhaan.

Alla muutama kohta niistä ajatuksista, mitä olen Turun Jyryn ja muista vuoden aikana tehdyistä auditoinneista ja seurakohtaamisista oivaltanut.

Itsensä tunteminen mahdollistaa aitouden – varmista seurasi pyrkimys olla sitä mitä yhdessä voitte olla

Turun Jyryn kohdalla seuran itsetuntemus on pikemminkin sitoutunut tiedostamattomaan hiljaiseen tietoon ja on siirtynyt sukupolvelta toiselle.

Aitous tuntui syntyvän ihmisten tavassa uskaltaa olla sitä mitä olivat. Tunnistin tuon aitouden läsnäolevien tekemisessä ja puheissa. Ohjaajien itsensä likoon laittamisessa nassikkanyrkkeilyharjoituksissa. Ohjaajien kykynä olla lempeitä, rentoja ja auktoriteettiinsa säilyttäviä aikuisia. Se näkyi spontaaniutena ja uudenlaisen tekemisen suunnitteluna, kun seuran ihmiset päättivät alkaa kirjoittaa auki kokeneimpien seuraihmissen hiljaista tietoa, jotta valmennusosaaminen saadaan seurassa jatkumaan. Miten mahtava oivallus heiltä.

Tajusin, että lopulta on parempi elää arvojensa mukaisesti ja tehdä sellaista toimintaa, mikä vastaa omia arvoja kuin alkaa elää arvojen mukaan, jotka eivät seuran toimijoille sovi.

Päälle liimatut tuulesta temmatut kopioidut arvot, jotka eivät mitenkään ohjaa toimintaa, saattavat seuran hankaluuksiin ennemmin tai myöhemmin.

Aitous mahdollistaa tasa-arvoisen kohtaamisen – merkityksellisiä kohtaamisissa syntyy uusia ajatuksia

Illan kuluessa ei voinut välttyä ajatukselta, että seurassa nyrkkeilyn kautta on mahdollista kohdata ihminen ihmisenä. Harkkojen jälkeen auditoinnin aluksi syötiin munkit yhden nassikan syttäreiden kunniaksi. Lapset halusivat kaikki kertoa, miten kivat harkat olivat olleet. Yksi tyttö oli juuri aloittanut uuden harrastuksen ja aikoi tulla uudestaankin mukaan. Nassikoiden huoltajat kehuivat kilvan toimintaa, sen edullisuutta ja sellaista rentoa huolenpitämistä vanhemmista ja nassikoista. Valtaosa vanhemmista oli itse aloittanut kuntonyrkkeilyn.

Kohtaamisen jalo taito välittyi tunnelmassa. Tajusin, että rehellisyys liitettynä isoon itsekunnioitukseen mahdollistaa myös muiden kunnioittamisen. Tuli tunne monessa kohtaa, että vähän kun perheen kesken oltiin.

Tajusin, että mitä enemmän seuroissa on aitoja kohtaamisia, sitä enemmän syntyy turvallisuutta. Vain turvallisessa ympäristössä voivat seuraimiset esittää toisistaan eriäviä mielipiteitä ja ajatuksia. Erilaisista ajatuksista yhteisten pohdintojen kautta voi syntyä uudenlaisia ideoita, joita sitten kokeilla. Kokeilut mahdollistavat ajassa pysymisen.

Pohditut ajatukset mahdollistavat osuvien tavoitteiden asettamisen

Tavoitteiden asettaminen on vaativaa puuhaa. Mikä voisi olla meidän seuralle tai jaostolle iso yhteinen tulevaisuuden kuva, josta sitten johdetaan erilliset tavoitteet. Osuvien tavoitteiden saavuttaminen tai ainakin niitä kohti kurkottaminen mahdollistaa yhteisöllisyyden, ilon, oppimisen ja jatkuvuuden.

Monesti tavoitteet ovat ympäripyöreitä ei ketään koskettavia lauseita, jotka eivät ole mitenkään konkreettisia. Visiot, missiot, arvot ja strategiset tavoitteet menevät suloisesti keskenään sekaisin.

Tässä kohtaa oli Jyryllä myös tekemistä. Mutta heille oli selvää se, että he eivät halunneet väkisin kasvaa, vaan hoitaa oman tonttinsa maltillisesti hyvällä fiiliksellä ja ehdottomasti vapaaehtoisvoimin.

Tämä kirjoitus kumpusi Turun Jyryn tavasta tehdä onnistuneesti omaa toimintaansa. Samalla tavalla on mahdollista onnistua, kun tavoite on pyrkiä ammattilaisten johtamaan toimintaan. Sen olen monesti muissa seurakohtaamisissa saanut todeta.

Aitous, merkitykselliset kohtaamiset, uudet ajatukset ja osuvat tavoitteet mahdollistavat seurasi tarinan jatkumisen senkin jälkeen, kun sinä ja minä emme ole enää ole mukana.

Seuratoiminta on parhaimmillaan aivan mahtavaa ja liikuttavaa hommaa. Pahimmillaan se vie tekijöiden voimavarat ja terveyden. Miten varmistat oman seurasi elinvoimaisuuden? Voisiko Tähtiseura ohjelmaan mukaan lähteminen olla osa teidän tapaa tehdä seurastanne sen paras versio.

PS. Kun olin rustannut tämän kirjoituksen kuuntelin youtubesta suurta idoliani Esa Saarista. Hänen vanhassa filosofia ja systeemiajattelu luentotaltioinnissa vuodelta 6/2015 oli osuus, jossa Saarinen esitti Nelson Mandelan elämän oppitunnin. Siinä oli seuraavat kohdat, jotka minusta sopivasti täydentävät näitä minun oivalluksiani. Ne ovat: tervehti, lähesty, innostu, kiitä, kiinnostu, yhdistä, kunnioita ihmistä asemaan katsomatta, näe ihmisessä olevaan hyvään, älä katkeroidu, luo yhteistä flow tilaa, tunnista toisen vaikeudet, tavoittele seuraava tasoa, paneudu tosissasi toisen ajatteluun, rakenna arvostuksella toisen työlle ja älä pyöri itsesi ympärillä.